

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 12C/184/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3109221815
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Knociková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2012:3109221815.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou JUDr. Juditou Knocikovou v právnej veci navrhovateľa J. W., bytom F. B. XXX, občana Slovenskej republiky, zastúpeného F. K., bytom C., V. A. XX, proti odporkyni N. W., bytom C., S. XXXX/XX, občianke Slovenskej republiky, zastúpenej JUDr. Romanom Porubským, bytom Šurany, Pribinova 10, o zrušenie vyživovacej povinnosti na plnoleté dieťa s prísl. takto

rozhodol:

Zrušuje sa vyživovacia povinnosť navrhovateľa k odporkyni vo výške (1300,-Sk) 43,15Eur mesačne, počínajúc dňom 01.09.2010, čím sa mení rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 10.01.2002, č.k. 10C/639/2001-21 ohľadne výživného na N. W..

Vo zvyšnej časti sa návrh zamietá.

Účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 21.9.2011 č.k. 17Co/62/2011-75 bol zrušený v poradí druhý rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 1.12.2010 č.k. 12C/184/2009-24, ktorým bola zrušená vyživovacia povinnosť navrhovateľa k odporkyni počínajúc dňom 24.9.2009 a vo zvyšnej časti bol návrh zamietnutý s tým, že vec bola vrátená tunajšiemu súdu na ďalšie konanie. Odvolací súd uviedol, že nemala byť zrušená vyživovacia povinnosť k odporkyni v čase, keď bola žiačkou strednej školy do 31.8.2010 a súd mal prihliadnuť na závery MUDr. S. z ambulantného protialkoholického liečenia odporcu a dobrovoľnosť následného resocializačného pobytu odporcu, pričom tieto skutočnosti nemôžu ísť na úkor vyživovacej povinnosti navrhovateľa k odporkyni.

Súd doplnil dokazovanie v smere, naznačenom odvolacím súdom a zistil tento skutkový stav veci:

Navrhovateľ sa domáhal návrhom, doručeným tunajšiemu súdu dňa 29.9.2009, zrušenia jeho vyživovacej povinnosti voči odporkyni, jeho plnoletej dcére od 12.3.2009 z dôvodu jeho dlhodobého liečebného pobytu v resocializačnom centre Ľudovítov a z dôvodu jeho nezamestnanosti. Uviedol, že z úradu práce bol vyradený z dôvodu pobytu v resocializačnom centre. Poberá len dávky v hmotnej núdzi okolo 123,-Eur mesačne a pobyt v centre stojí asi 155,-Eur a zvyšok mu doplácajú dvaja súrodenci. Invalidný dôchodok nepoberá a nie je ani občan zdravotne ťažko postihnutý. Nové manželstvo neuzavrel a okrem odporkyne ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemá. Liečebný pobyt by mal trvať 1,5 roka. Nemocenské dávky nepoberá, pretože nemal odrobený potrebný počet rokov. Požívať alkohol začal z dôvodu, že jeho bývalá manželka, matka odporkyne, mala počas ich manželstva dva roky známost s iným mužom, ktorého si nakoniec po rozvode zobrala. Už pár mesiacov po svadbe chcela matka

odporkyne predať jeho rodinný dom s tým, že inak s ním nebude žiť. Jeden z jeho bratov bol ochotný zaplatiť dlžné výživné za neho, ale ho k tomu nepripustili. Svoj rodinný dom previedol na svoju sestru F. K. po dohode s rodičmi, aby ho neprepil, alebo niekomu nedaroval v čase, keď nebol triezvy. Výživné na odporkyňu prestal platiť, keď mal úraz pri dopravnej nehode s ročnou práceneschopnosťou a potom, keď bol nezodpovedný a pil. Keby sa teraz zamestnal, chcel by doplatiť zameškané výživné. Keď príde z liečenia, býva s rodičmi vo svojom bývalom rodinnom dome, kde všetky úhrady za neho platí jeho sestra. Jeho rozhodnutie nastúpiť do Resocializačného centra v Ľudovítove bolo dobrovoľné a nevedel uviesť, kedy sa skončí. Náhradu trov konania nežiadal.

Odporkyňa žiadala návrh zamietnuť z dôvodu, že navrhovateľ bol právoplatne odsúdený za neplnenie si vyživovacej povinnosti a do tejto situácie sa dostal sám svojim správaním. Cez internet zistila, že navrhovateľ sa zbavuje všetkého nehnuteľného majetku prevodom na príbuzných, čím nie je možné vymôcť zameškané výživné. V školskom roku 2009/2010 ukončila Obchodnú akadémiu v Trenčíne a od školského roka 2010/2011 je študentkou externého štúdia na pobočke Univerzity Amosa Komenského v Starom Hrozenkove v Českej republike. V súčasnosti je v 3. ročníku. Vyučovanie prebieha raz za mesiac od piatka do nedele, kde denne dochádza a za pol rok zaplatila 20.000,-Kč. Popri štúdiu nepracovala, pretože si nenašla vhodné zamestnanie. Zdravotné problémy nemala. Býva stále v spoločnej domácnosti s matkou. Jej matka uzavrela nové manželstvo v roku 2002, ktoré trvá a z ktorého pochádza mal. H. V., nar. XX.X.XXXX. Jej matka okrem mal. H. a jej nemá ďalšiu vyživovaciu povinnosť, ani vedľajší príjem. Navrhovateľ jej neplatil žiadne výživné. Náhradu trov konania nežiadala.

Podľa rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 10.1.2002 č.k. 10C 639/01-21 bolo manželstvo navrhovateľa a matky odporkyne P. W., uzavreté dňa 7.10.1989, právoplatne rozvedené dňom 17.1.2002 a bola schválená rodičovská dohoda. Podľa tejto bola odporkyňa na čas po rozvode zverená do výchovy matky a navrhovateľ sa zaviazal platiť na ňu výživné vo výške (1.300,-Sk) 43,15Eur mesačne. V čase rozhodovania mala matka odporkyne čistý mesačný príjem (7.823,-Sk) 259,68Eur a navrhovateľ bol práceneschopný so zárobkom (7.416,-Sk) 246,17Eur, pričom jeho posledný pracovný pomer skončil ku dňu 31.12.2001.

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 11.1.2008 č.k. 3T 100/2007-54, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.2.2008, bol navrhovateľ uznaný vinným za to, že sa úmyselne vyhýbal vyživovacej povinnosti voči odporkyni, určenej rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 10.1.2002 č.k. 10C 639/01-21 tak, že v čase, keď bol nezamestnaný nezaevidoval sa na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, vyživovaciu povinnosť si plnil nepravidelne v období od januára 2002 do súčasnej doby (február 2008), čím mu vznikol dlh na výživnom v celkovej výške (56.400,-Sk) 1.872,14Eur. Týmto spáchal prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2,3, písm. b/ Trestného zákona.

Dňa 22.7.2011 vydal tunajší súd trestný rozkaz pod č.k. 4T 62/2011-46, ktorým bol navrhovateľ obvinený z trestného činu prečinu zanedbania povinnej výživy k odporkyni podľa § 207 ods.2,3 písm. b) Trestného zákona za obdobie od februára 2008 do 22. júla 2011. Trestný rozkaz nie je právoplatný, pretože navrhovateľ podal proti nemu odvolanie.

Podľa správy Sociálnej poisťovne Trenčín, navrhovateľ naposledy pracoval v období od 6.8.2008 do 6.3.2009 v spoločnosti KONZULTA Trenčín, s.r.o. a predtým 3 mesiace v spoločnosti KOAM s.r.o. Dubnica nad Váhom, kde bol pracovný pomer ukončený v skúšobnej dobe bez udania dôvodov. Zo správy obchodnej spoločnosti KONZULTA TRENČÍN s.r.o. vyplynulo, že navrhovateľ ukončil pracovný pomer dňa 6.3.2009 dohodou a jeho priemerná mesačná čistá mzda bola 366,-Eur.

V čase štúdia odporkyne na strednej škole čistý priemerný mesačný príjem jej matky bol vo výške 581,63 Eur.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že odporkyňa v školskom roku 2009/2010 t.j. dňom 31.8.2009 ukončila stredoškolské vzdelanie a podľa potvrdení o návšteve školy pokračovala vo vysokoškolskom kombinovanom (t.j. nie dennom) štúdiu Na univerzite J.A. Komenského v Prahe, pracovisko Starý Hrozenkov, ČR.

Podľa správ riaditeľa Komunity Ľudovítov n.o. Palárikovo - časť Ľudovítov MUDr. L. X., navrhovateľ k nim nastúpil na liečebný pobyt dňa 24.9.2009 po 3 lôžkových psychiatrických liečeniach v Psychiatrickej liečebni Veľké Zálužie a ambulantnom liečení u MUDr. S. v Trenčíne výsledne bez dlhodobého efektu abstinencie. Podkladom pre prijatie bola žiadosť MUDr. S. dôvodom bolo opakované zneužívanie alkoholu ako spôsobu vyrovnávania sa so záťažovými životnými situáciami, ktoré mu bránili jeho integrácii v rodine i práci. Navrhovateľ subjektívne vníma svoj alkoholizmus ako nevhodnú formu riešenia problémov a jeho cieľom je abstinencia od alkoholu a návrat do spoločnosti, života, práce. V auguste 2010 mal priepustku do domáceho prostredia avšak bez pozitívneho výsledku. Z tohto dôvodu sa vrátil a liečebný pobyt potvrdil ešte do 1.4.2011 za účelom doliečenia jeho stavu, pretože v súčasnosti ešte nie je schopný starať sa sám o seba. V dopĺňujúcej správe zo dňa 11.11.2011 bolo uvedené, že u navrhovateľa len veľmi pomaly dochádza k schopnosti získať náhľad na potrebu zmien v jeho osobnosti, hodnotách, postojoch. Jeho pôvodné vzorce uvažovania a správania sú však tak hlboko fixované, že tento proces posunu ide len veľmi pomaly a je tiež negatívne ovplyvnený limitmi, ktoré sú spôsobené dopadom pitia na centrálnu nervovú sústavu. Vzhľadom na jeho stav nie je t.č. perspektíva dlhodobej abstinencie. Jeho pobyt je založený na dobrovoľnej báze a výška nákladov na pobyt sa zmenila zo sumy 140,-Eur mesačne na sumu 225,-Eur mesačne, avšak u navrhovateľa ponechali pôvodnú výšku pre nedostatok finančných prostriedkov. V sume 140,- Eur je zahrnutý príspevok z ÚPSVaR vo výške 125,-Eur a zvyšok dopláca jeho sestra.

Podľa § 78 ods. 1 vety prvej Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

Podľa § 62 ods. 1, 2, 3 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, pokiaľ deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného súd prihliadne aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa citovaných ustanovení súd zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči odporkyni dňom 1.9.2010, kedy odporkyňa ukončila stredoškolské štúdium, čím nadobudla schopnosť sama sa živiť a nepokračuje v štúdiu na vysokej škole v dennej forme, ktorá by jej neumožňovala sa zamestnať, ale študuje len popri zamestnaní a to v minimálnom rozsahu. Zároveň súd nezrušil ani neznižil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa za obdobie trvania stredoškolského štúdia odporkyne z dôvodu, že navrhovateľ ukončil pracovný pomer dohodou, čím sa sám vzdal zamestnania a tým aj príjmu, z ktorého mohol platiť súdom určené výživné. Okrem toho navrhovateľ nepracuje a nie je evidovaný na úrade práce z dôvodu, že sa dobrovoľne prihlásil na resocializačný pobyt po neúspešnej protialkoholickej liečbe.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. súd nepriznal účastníkom náhradu trov konania pre ich pomerný úspech v konaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne písomne dvojmo.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 2 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O. s. p.).

Pokiaľ si odporca nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže sa navrhovateľ domáhať jej splnenia prostredníctvom exekúcie.